

»Da, da!« pohvali Jaga, tleskajoč z dlanjo v dlan, »Mara, ta fina Marica, katera gleda na naše fante kakor gosposka krava na popašeno seno, deli miloščino pred svetom, da ji pride hvala na vse jezike. Dobro delo se samo hvali in božji blagoslov plača po zaslugi. Ako bi bili Martinovi računi pred Bogom čisti, ne bi ga mrevarila kuga. Ni polna mošnja vsa posvetna dobrota, dušica moja, obvaruj nas Bog in Mati božja. Ni dobro preveč se povzdigovati, ker je star pregovor: Kdor se sam povišuje, tega Bog poniža.«

»Ej, čujte, čujte!« nasmehne se plečat mladeč, »joj, joj, kako smrdi Jaga po kadilu, kakor da se je posvetila že tukaj na zemlji. Pri moji veri, človek bi skoraj mislil, da je utekla s kakega oltarja. Drago bi vas človek plačal, ali čujte, botre,« pravi mladenič, obrnivši se k staremu kmetu, »sedaj mi je šinilo nekaj v glavo. Če ni Jaga pogledala s hudim očesom Martinove krave, če ne gre za uroke? Ta Jaga na ta način zdravi vsakega mačka po vasi in zna čarati!«

»O, da bi se ne bil nikoli rodil! Ti bedak. Kaj zabadaš svoj nečisti jezik med starejše, ko pa ti še kaplja mleko po bradi. Zvončkal bi tolarji po moji torbici, da bi znala zdraviti takim bedakom pamet kakor je tvoja. Misliš, da sem jaz čarovnica?«

»Pri moji veri, ste, ste botra Jaga,« plane mlado dekle, kimajoč z glavo, »teta mi je rekla naj se varujem vašega oka, kogar vi pogledate, tega trese mrzlica.«

Jaga je hotela izsuti cele litanije psolv na dekleta, a pojavili sta se pravkar dve kočiji na cesti, na kozlu ene starešina Janko, na kozlu druge pandur.

»Gospoda prihaja! Komišija je tu!« šepče narod, »sedaj bomo videli, če je to pravi groš ali ne.«

In res. Gospoda se poda v Martinovo hišo, a pandur se postavi pred vrata, da odganja narod, kateri se je drenjal radovedno pred vhodom, a med množico se zaplete pisar, da sliši kaj pravi.

Ljudje so čakali in čakali, a gospoda se ne vrne. Mrmrali so, prerokovali, brbljali — ali vsi so bili v strahu, ker kuga ni šala. Ničesar ni bilo videti in ne slišati, samo enkrat se je pokazal na vratih starešina Janko, pokimal velevažno z glavo, mahnil z roko in rekel: »Gospodje raztelesujejo krave!« in zopet se je vrnil v hišo. Čez eno uro se pokaže tudi gospoda. Vsa množica zazija, kaj da bo. Tedaj pa se postavi eden od mestnih gospodov pred narod in reče:

»Nič ni, dobri ljudje! Samo mirno se vrnite na svoje domove. Kak hudobnež je uničil živino Martinu, in škoda je je. Ako je ta grešnik med vami, naj nikar ne misli, da se bo mirno izmuznil. Sodišče bo že dognalo, čigava je bila ta hudobna roka. Zbogom, dragi Martin, zbogom!« se poslovili mestni gospod prožeč roko Martinu, ki je bil spremljal mestno gospodo žalostnega obraza do vrat.

In odpeljala se je gospoda v hitrih kočijah, narod se je začel razhajati, kimaje z glavo in neverujoč gospodom, ker s kakim čudežem bi se bil mogel hudobnež potegniti skozi zaklenjena vrata.

Ali mestna gospoda je zopet prav govorila. Vsako živinče je bilo razteleseno, a niti na enem ni bilo niti znaka kuge, želodec zdrav, kri zastrupljena, strnjena, in ko so natančneje preiskali, se je pokazalo, da je bilo vsako živinče zabodeno z ostrino v živo meso, in resnično so našli v hlevu veliko krvavo šilo. To je torej morala storiti človeška roka, na kak način, tega ni vedela niti sama gospoda. Hlev je bil zgrajen iz močnih hrastovih brun, nikjer ni bilo kake razpoke, a okna so varovale debele lesene rešetke, skozi katere bi se ne mogel potegniti niti maček. Šilo so odnesli gospodje s seboj, pa tudi steklenico krvi, in so rekli Martinu, da bodo prišli drugi gospodje od sodnije.

Janko je pripovedoval te čudne novice po vsej vasi in ljudje so ga poslušali v krčmi pozno v noč, dokler se ni začel starešini zapletati jezik, nekaj od silnega napora, nekaj od vina. Poslušal ga je i pisar Mikica, ali bolj pozorno nego drugi; ni čudno, Mikica je oni večer malo, zelo malo pil, a ko se je dobro stemnilo, se izmuza pisar neopaženo iz krčme in poda za grmovje ob poljski poti. Nekaj ga je vleklo, nekaj ga je gnalo. Zgodilo se je, kar je hotel, ali ni razumel, kako se je zgodilo. To ga je peklo. Jezilo ga je, ker ni mogla njegova modra glava se podati na sled lopovščini. Pa se je tudi veselil. Ne samo radi tega, ker se je pomaknil bliže svojemu cilju, ampak iz tega vzroka, ker je sovražil vsakega človeka, kateri kaj ima, a Martina je še tem bolj mrzil, ker je posedal več nego vsi drugi. Tako blodeč in preišljajoč pride na križpot pod razpelo. Hotel je poiskati, opomniti cigane. Počasi se je vlekel med vrbovjem dalje, dokler ne pride do grma v bližini ciganskega šotora. Mesečine ni bilo, povsod je strašila temna noč, ali Mikica ne sme stopiti iz grma, ampak je trikrat zažvižgal. Kmalu se je približal od šotora človek in pogleda v grm.

(Dalje sledi)

Bitka med divjimi gosmi

Ogorčeno zračno bitko med divjimi gosmi so opazovali v bližini Geislinga v bavarskem delu Dunava. V zimskih mesecih so se bile v močvirni nižini naselile mnoge divje gosi, ki so letale vsak večer v velikih jatah nad trgi in vasmi. Nekega dne je priletel nov trop, nakar so se jate »domačinke« kakor na povelje dvignile v zrak in napadle »pritepenke«. Ogorčena bitka je trajala kakšne pol ure. Nešteta izpuljena peresa so padala na tla, cepale pa so tudi mnoge izčrpane in ubite bojevnice. Zmagale so na zadnje vendarle pritepenke in prejšnje naseljenke so se morale v neredu umakniti.

Vzoren fant

V neki družbi so govorili o današnji mladini, ki ni za nobeno rabo. Med razgovorom se je oglašil premešeni Matic in dejal:

»A jaz imam nečaka, ki ne kadi, ne pije, ne kvarta in vsak večer gre že ob osmih ali ob devetih spat.«

»Slišite,« mu je odvrnil neki član družbe, »ta vaš nečak je vzoren mladenič.«

»To si mislim,« je odvrnil Matic. »Saj je tudi dobil v Lepoglavi do smrti preskrbo.«

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.—. (Preklicji, Poslano, Izjava pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Majerja ali oferja, 2 moška, 1 žensko za živino in poljedelstvo sprejme Ivan Posch, Rošpoh pri Kamnici-Maribor. 1630

Gospodinja v župnišče se išče. Ponudbe na upravnštvo pod št. 1634.

Pridno kmečko ženske, staro 28 let, išče pošteno službo, kjer bi se naučila kuhanja. Naslov v upravi. 1637

Čevljarstega pomočnika sprejemem takoj. Stanovanje in hrana v hiši. Ban Ivan, čevljarški mojster, Sromlje pri Brežicah. 1633

Majer, oženjen, marljiv in trezen, ki bi opravljal tudi poljska dela s konji, dobi službo takoj na večjem posestvu v Savinjski dolini. Prednost imajo taki z več družinskimi delovnimi močmi. Ponudbe pod »Izurjen« na upravo lista. 1635

Sodarske pomočnike sprejme pri dobri plači in vsej oskrbi Franc Repič, sodar, Ljubljana, Trnovno. Nastop takoj. 1639

LOKALI IN STANOVANJA:

Stanovanje, pripravno za krojača ali šiviljo, za 200 din. Do 15. brezplačno, v novi stavbi, takoj ali pozneje. Maribor-Pobrežje, Tržaška 4. 1641

POSESTVA:

Prodam lepo srednje posestvo. Poslopje zidano in z opeko krito. Sadovnjak, njive, travniki, vinograd, gozd, vse skupaj oddaljeno 20 minut od cerkve. Zg. Porčič št. 51, Sv. Trojica v Slov. goricah. 1631

Prodam gostilno z mesarijo, 3 orate zemljišča v prometnem kraju. A. Gamsler, Zg. Sv. Kungota. 1642

RAZNO:

Linolej, kartolej, voščeno platno, avto-platno, gumi-platno dobavlja najceneje »Obnova«, F. Novak, Jurčičeva 6 in Glavni trg 1. 1543

Nogavice vseh vrst; oblačila moška, ženska, otroška; najnovejše, najcenejše v trgovini — pletilnici »MARA«, Pongračič, Celje, Slomškov trg 1 (poleg cerkve). 1533

Prodam škope. Zg. Senarska 15, Sv. Trojica v Slov. goricah. 1632

Prodam 7 let staro rodovniško kravo marijadvorske pasme s 5 letno mlečno kontrolo. Od srede marca je breja. Potokar, Smartno, Velenje. 1640

Viničarska pogodba

po novi uredbi in s sodelovanjem Vinarškega društva je izšla. Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Izkoristite ugodno priliko!

nepremočljivi VOLNENI hubertusi v vseh barvah . . . . . din 275.— zimске suknje (štucer), popolnoma vatirane . . . . . din 225.—

zimске suknje iste s kožuho . . . . . din 250.— Fantovske obleke od 60.— din naprej, vsakovrstne moške obleke, hlače, perilo, pletene jopice, moške puloverje, vsakovrstno manufakturno blago po zelo znižanih cenah, flanel-odeje, dalje klot-odeje z zajamčeno belo vato po 100.— din, moške in ženske nogavice od 5.— din naprej, moške in ženske predpasnike po 12.— din —

dobite v modni in konfekcijski trgovini 1344

JURIJ KOKOL
Maribor, Glavni trg 24
nasproti glavne avtobusne postaje